

ogfaa her berøres, faa maa der her findes en Henviſning dertil. Er det ikke aldeles naturligt? I og for fig er Forholdet her ikke anderledes end før med Hensyn til Straffelovgivningen; det vilde ikke føre til et væsentligt andet Resultat, enten det stod her eller ikke, dersom man ikke udtryffeligt ophævede de gjældende Love; thi de andre Love vilde da ligesuldt gjælde, og de i dem indeholdte Bestemmelser vilde altsaa ligesuldt blive at iagttage. At henviſe til de i saa Henseende gjældende Bestemmelser hører i den Grad med til at give et overflueligt Billede af det hele Forhold, at jeg ikke indseer, hvorledes der kan gøres nogen begrundet Indstgelse imod at optage en saadan Bestemmelse; dertil knytter sig endelig ogsaa den sidste Sætning i Paragraphen, idet den er en Slutnings-Henviſning til saadanne enkelte Bestemmelser om visse Røringer, der blive at iagttage, som ikke udtryffeligt ere betegnede i det Foregaaende. Den hele Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand anstillede, at det skulde — jeg kan neppe troe, at det var hans Alvor — stride mod Grundlovens Lighedsaand (Eſcherning: Jo, det var mit Alvor) — naa! ja, det skulde altsaa for Alvor stride mod Grundlovens Lighedsaand, at man kalder Adkomstdocumentet i Kjøbstæderne „Borgerstab“ og paa Landet „Rørigsbeviis“; det er en Anstuelſe, som jeg paa ingen Maade kan tillegne mig; jeg kan ikke ansee den for Andet end en sygelig Nivelleringsaand i Sproget, som ikke har nogen Rod i Grundloven. Vor Grundlov har aldeles ikke ondt af, at der er Borgere i Kjøbstæderne; den er sandelig aldeles uskyldig i, at den ærede Rigsdagsmand seer suurt til, at man efter gammel Skik og Brug kalder Rørigs-Adkomstbrevet i Kjøbstæderne „Borgerstab“, medens man paa Landet kalder det „Rørigsbeviis“. At gjøre Indstgelse derimod, støttet til Grundloven, er en unaturlig Opfattelse af Grundlovens Aand, som jeg paa ingen Maade kan forstaae, og som heller ikke ligner den ærede Rigsdagsmands sunde og naturlige Opfattelse af hele Grundlovens Lighedsaand i andre Retninger. Vi komme ved dette, som ved saa mange andre Punkter, ganske simpelt tilbage til Hovedspørgsmaalet, om det gaaer an ved den nuværende Rørigs-

lovgivnings Ombannelse i den Grad at løsrive sig fra den hele nedarbejdede Tilstand, som det vilde være, naar man stiller sig paa et saadant Synspunkt som det, den ærede Rigsdagsmand indtager; man vilde da komme til det franske eller amerikanske System, man vilde komme ind paa Patentsystemet, og man maatte ganske vist i Forbindelse dermed bringe en Patentſkat; men det vilde være en saa stor Ombannelse af det hele System, at jeg idetmindste for mit Vedkommende ikke vilde følge dem, som vilde føre Forsamlingen ind derpaa.

C. C. Møller: Naar der er Tale om en Samsundsclases velerhvervede Rettigheder, saa er jeg meget ængstelig for, at man skal træde dem for nær, og jeg kommer her til at tænke paa en gammel Lignelse af Romeren Menenius Agrippa, i hvilken han sammenlignede hele Borgersamsundet med det menneskelige Legeme, og ligesom det menneskelige Legeme kun befinder sig vel, naar det enkelte Lem befinder sig vel, saaledes har det hele Samsund det kun godt, naar hver enkelt Samsundsclasse har det godt. Det var med denne Betragtning for Die, at det undrede mig, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Sde Valgkreds (Rimeſtaad) igaar omtalte Kjøbstæderne heri Landet paa en saadan Maade, at jeg deri saa ikke alene en statistisk Meddelelse, som han solte sig kaldet til at give os, men at jeg deri sånede ligesom den Mening, at da Intet af, hvad man hidtil i mange Aar havde gjort for Kjøbstæderne, havde hjulpet, saa kunde det ikke nytte Noget mere at hegne om deres Ret eller sørge for deres Velvære. Det kan godt være, at jeg har misforstaaet den ærede Rigsdagsmand; men naar han f. E. talte om de 68 Kjøbstæder, som nu findes heri Landet, hvoraf de 38 ikke havde drevet det saavidt, at de havde flere Beboere end St. Pederstræde, eller at en By, Sandvig paa Bornholm, kun havde 247 Indvaanere, hvad der ikke er mere, end hvad der findes i et af de nye Huse paa Østerfælled, saa synes det mig, at det idetmindste kunde forstaaes saaledes, som om han vilde sige: ja det er ikke værdt at bryde sig derom, det er altsor. Smaat til at tiltrække sig vor Op-